ROBBEDOES

BELGIE : 6 fr. — NEDERLAND : Losse nummers : 40 ct.

Weekblad. — 17e Jaargang.

Nr. 784. — 7 April 1955. — 24 blz.

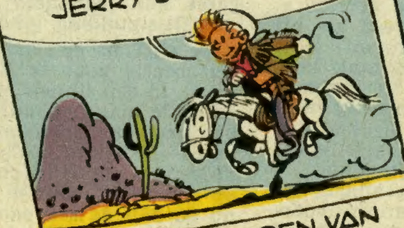
een REUZEN VERRASSING !!!

ROBBEDOES

JULLIE LIJFBLAD NOG LEUKER DAN EERST

Zo blijft je lijfblad voortaan

PRACHTIG ! BOEIEND ! KLEURRIJK !!!

We gaan vissen !...

Welke jongen gaat er niet graag vissen ? En omdat er weer een vacantie op komst is... We zullen het niet hebben over het vangen van stekelbaarsjes in een schepnetje langs de slootkant — wat ook al heel prettig is — maar over het echte vissen.

De vraag kwam van **MICKEY, Jean MATTHEYS, Marcel VANDERLINDEN en FEKUMSEH uit St. Gilles.** Die rakkers houden er zowaar een visclub op na ! Ben jij de leider, Frans ? Als leider mag je niet zoveel taalfouten schrijven, hoor ! Snuffel ontdekte er heel wat in je brief. Of heb je in haast geschreven ? Doe goed je best op school, kerel !

Nu dan voor jullie en alle vislievende rakkers iets over het echte vissen. Er valt zoveel over te vertellen, dat we er twee Snuffeltjes aan zullen besteden.

ZE WILLEN NIET BIJTEN !

Jullie zullen je wel eens afgevraagd hebben, waarom de vissen vandaag goed bijten en gisteren het lekkere aas het aankijken niet waard vonden.

Wel, rakkers, daar is al heel veel over geschreven. Ook veel over « verzonnen ». De een beweert, dat een vis bij Noordenwind niet bijt. Maar menigeen zal midden in de winter bij dezelfde windrichting juist veel vis gevangen hebben.

Er is maar weinig over bekend, jongens. Al is de hemel staalblauw en al straalt het zonnetje in volle glorie, toch wil dat niet zeggen, dat je veel vis zal vangen.

Maar waarom bijten de vissen nu eigenlijk ? Omdat ze honger hebben ? Dat zouden wij immers ook doen ! Mis hoor ! In de vissenwereld is dat niet zo. Al zou een visje rammelen van de honger, dan kan het 't toch nog verschillende dagen achter elkaar vertikken om te bijten.

Een ding staat als een paal boven water : de vissen bijten slecht of helemaal niet, « wanneer er verandering van weer op komst is ! »

Moeten we dan de barometer raadplegen voor we uit vissen gaan ? Ja ! Maar als jullie die niet hebben, maak je dan niet ongerust.

Er zijn in de natuur — Snuffel zou haast zeggen : veel betere en meer betrouwbare — weervoorspellers.

Dit is van belang, want : als er verandering van weer op komst is, blijf dan maar gerust thuis. Ze bijten niet.

Een uitstekende weervoorspeller is de « modderkruiper » of de « weeraal ». Die voorspelt ons slecht weer, als hij onrustig heen en weer zwemt. Zo'n weeraal in huis in een bokaal, kom of aquarium is een prachtige barometer. Krult en zwemt hij onrustig heen en weer, dan kan je de volgende dag met een gerust hart aan je geliefkoosde sport verzaken : ze bijten niet.

Er zijn in de natuur nog andere tekenen die slecht weer kunnen voorspellen. Maar die zullen jullie ook wel kennen.

Leuk, hé ? Denk nu niet, dat dit zo maar flauwe praat is en uit de duim gezogen. Onze rakkers op het platte land weten wel beter. Want waarom bijvoorbeeld vliegen zwaluwen laag over de grond, als er slecht weer op komst is ? Omdat de lichtste insecten, die het eerst vochtigheid voelen, de grond hebben opgezocht.

Zijn er dus op de een of andere manier veranderingen in het weer te bespeuren : blijf dan maar thuis. Er is niet veel vis te vangen. Ze bijten niet.

DIE LEKKERBEKKEN...

En nu iets over het « aas ».

Dachten jullie, dat vissen geen voorkeur hebben ? En of ! Die weten even goed als jullie wat lekker is of niet. En op een lekker hapje komen ze gauwer af ! Dat ligt voor de hand.

Een springlevende worm is altijd een lekkernij. Maar ook een lekker stukje deeg zullen ze niet versmaden.

Laten we eens onze kookkunst tonen. Hier volgen twee recepten :

1. Kempzaad : dit is overal te krijgen. Doe het in een pannetje, giet er een beetje water bij en laat dit koken. Als het graan bijna gaar is, een klein beetje « saltcylzuur » bijvoegen (te koop bij apotheker of drogist). Vergeet niet steeds te blijven roeren.

Het zaad mag niet te mals worden. Is het graan voldoende gekiemd, dan plotseling afkoelen. Neem de mooiste graantjes er uit.

Doe het zaad in een potje en zet het onder niet al te zout water. Daaroverheen giet je een dun laagje kempolie. Sluit alles goed dicht. Als het potje goed gesloten blijft, kan je het graan verschillende jaren voor bederf bewaren.

Voor het gebruik doe je het best om het kempzaad een uurtje in lauw water te laten ontzouten.

Het saltcylzuur houdt de gisting tegen. Het laagje kempolie dient om alles luchtdicht af te sluiten.

Op deze manier kan je ook tarwe, gerst, enz., bereiden.

2. Rijstpudding (voor Brasem !) :

De rijst, na er een lepeltje borax en een beetje zout te hebben door geroerd, in een linnen of katoenen zakje doen. Je mag het half vullen. Natuurlijk goed dicht binden. In een ruime pan — de zak moet steeds onder water blijven — de rijst ongeveer drie uur op een zacht vuurtje laten koken. Zo nu en dan de zak eens keren. Daarna de rijst in een schaal schudden. Laten afkoelen. Eenmaal koud, dan in vochtige doek wikkelen.

Van deze pudding kan je — zoals met deeg — pilletjes draaien. Je kan natuurlijk de rijst geur, kleur en smaak geven zoals je zelf wil, bijvoorbeeld : safraan, eau de Cologne, suiker, enz.

Zo staan we dus klaar. We weten, dat er geen weersverandering op komst is, dus dat de vissen zullen bijten, en... we hebben deeg klaargemaakt, zo lekker als de visjes nog nooit hebben geproefd !

Morgen gaan we er op uit.

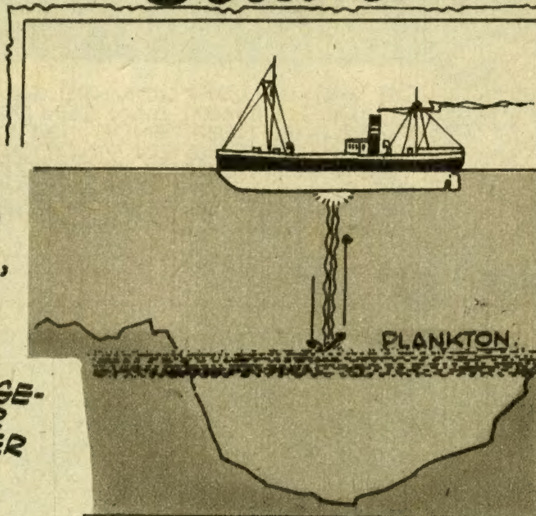
Intussen, beste rakkers, roepen we spontaan :

Met Robbedoes vooruit en vooraan !
Jullie beste

SNUFFEL.

Hoekje voor Snuffelaars

de Geheimen der Oceanen N° 2

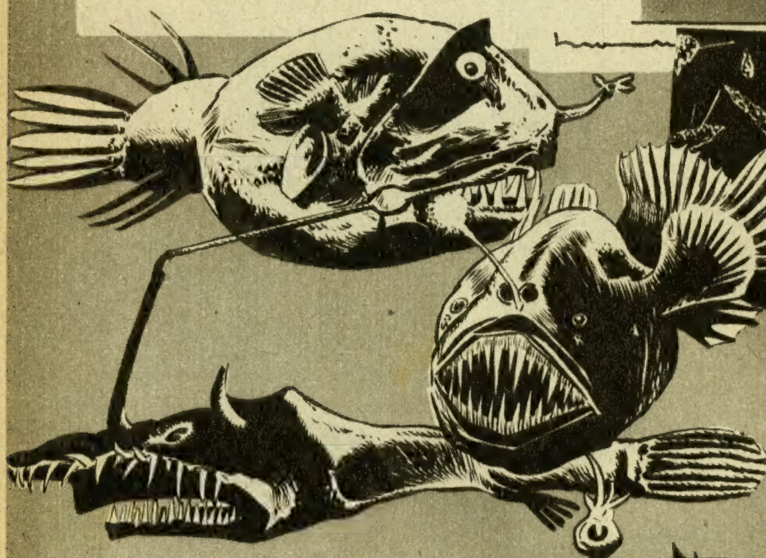

ENKELE STAATJES VAN PLANKTON.

OP WISSELENDE DIEPTE, TUSSEN DE OPPERVLAKTE EN 200 M. ONGEVEER, BESTAAT ER EEN DICHTE, DONKERE LAAG VAN HEEL KLEINE DIERTJES, "PLANKTON" GEHETEN. DIE LAAG DAALT OVERDAG EN KOMT 'S NACHTS WEER BOVEN.

GOLVEN VAN RADAR EN VAN GELUIDSPEILERS KAATSEN ER OP TERUG EN KUNNEN ER NIET DOORHEEN.

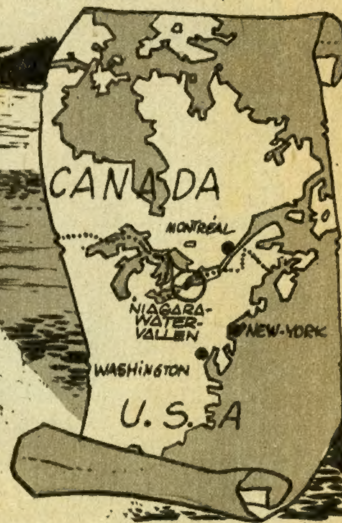

BENEDEN 20 METER VERDWIJNT ELK PLANTAARDIG LEVEN EN ZIJN ALLE VISSEN VLEESETERS. HUN KLEUR WORDT MET DE DIEPTE STEEDS DONKERDER. HUN MONSTERACHTIGE VORMEN ZIJN AANGEPAST AAN DE VRESELIJKE LUCHTDRUK DIE ZE MOETEN DOORSTAAN. HEEL WAT HEBBEN LICHTGEVENDE SPRIETEN, WELKE DE VIS WAARMEE ZE ZICH VOEDEN AANLOKKEN.

DE REUSACHTIGSTE BERGKETEN OP AARDE LIGT... ONDERZEE. ZE LOOPT DWARS DOOR DE ATLANTISCHE OCEAAN OVER 1.600 KM. IS TWEEMAAL ZO BREED ALS DE ANDES EN WORDT DOORSNEDEN MET SOMS WEL 10.000 M. DIEPE KLOVEN...

DE BEDDINGEN VAN DIE GROTE RIVIEREN LOPEN NOG VER ONDERZEE DOOR... DAARENTEGEN ZIJN ER IN HET HIMALAJAGEBERGTE EN MIDDEN IN KENTUCKY ZEEKALKSTEENBANKEN TE VINDEN OP 6.000 M. DE ZEE HEEFT OOK DE NIAGARAWATERVALLEN IN DE ROTSEN UITGEHOUWEN!

E.PAAPE.D.88.

HET SCHUILHOL VAN DE MOERAAL

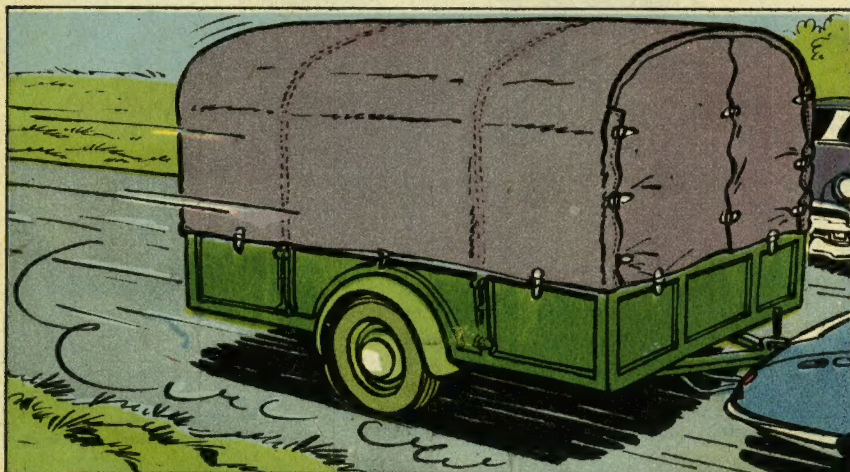
KORTE INHOUD

DE GRAAF VAN ROMMELGEM WIL DEELNEMEN AAN EEN PRIJSVRAAG BETREFFENDE HET DUIKEN IN DIEPZEE EN VINDT DAARVOOR EEN NIEUWE ONDERZEEËR UIT. MAAR DOOR GEHEIMZINNIGE AANSLAGEN WORDT DE FABRIKAGE ERVAN VERTRAAGD.

HEMEL !

?

PANG

VERVOLG PAG. 8

OLGA

ER was een man, genaamd Richard Monet, die heel zijn leven gestreefd had naar steeds meer bezit niets anders had verlangd dan fabrieken, werven en mijnen.

Maar toen hij grijze haren had gekregen, voelde hij zich zo kouwelijk daar van binnen in zijn hart. Van de eerbied en de angst voor zijn macht werd hij niet langer warm.

Een verlaten oude man was hij, met duizenden ondergeschikten en geen enkele vriend, niemand die bedroefd zou zijn om zijn dood.

In grote sommen stelde hij geen behagen meer en hij was niet langer trots op zijn kasteel, waarin de eenzaamheid zoveel ruimte had gevonden.

In die tijd begonnen de kranten hem « de bekende philantroop » te noemen, omwille van zijn grote giften voor dit en voor dat liefdadig werk. Een nieuw hospitaal werd naar hem genoemd.

Helaas, zelfs die postcheck-liefdadigheid gaf hem geen bevrediging, want ze kostte hem enkel een handtekening van tijd tot tijd.

Tot hij op een avond wandelen ging met zijn grote en ernstige hond, onder de statige bomen van de oprijlaan, en voor het hek een kleine jongen zag zitten met zijn gezicht tussen twee staven geduwd.

De hond blafte en de jongen rende weg, maar de oude man riep hem terug en vroeg waarom hij gehuild had.

De jongen begon weer heftig te snikken om zijn bal, die over de parkmuur was gevlogen. Vele weken lang had hij er zijn Zondagscentjes voor gespaard en nu was hij hem kwijt. Wat had hij 'n verdriet !

De oude man luisterde met nors gezicht naar het verhaal en een sedert lang verstijfde snaar ging aan het trillen in zijn hart.

Hij hield het hek open voor de kleine jongen, die met blijde schichtigheid in het struikgewas verdween.

De jongen kon de bal niet vinden en nu gebeurde het dat de machtige heer van het kasteel daar rondkroop onder de struiken. Hij schramde zijn handen en zijn gezicht, maar dat voelde hij niet. Hij voelde alleen een vreemd behagen in zijn borst.

Het werd donker en de jongen verloor alle hoop, maar de oude man streek met onwennige hand over zijn hoofd.

— Morgen kunnen we samen verder zoeken, zei hij vriendelijk. We vinden hem beslist terug.

De chauffeur toonde geen verbazing als zijn baas hem nog diezelfde avond naar de stad liet rijden om een echte grote voetbal te kopen. « Rijke mensen hebben toch onbegrijpelijke grillen », dacht de chauffeur alleen maar.

De volgende morgen stond de oude man nog voor de kleine jongen aan het hek en er kwam een ongewone helderheid in zijn gezicht, toen hij het kereltje eindelijk zag lopen in de verte.

— Zoek jij aan die kant ! stelde de oude man opgewekt voor.

Zelf ging hij op de loer staan achter een struik, waar hij de jongen zien zou op het ogenblik van de wonderbare ontdekking.

Hij had een kreet van blijde verrassing verwacht, maar de jongen gaf géén kik. Hij kroop alleen op handen en voeten naar de bal toe en bleef daar een poosje roerloos op zijn knieën zitten. De oude man las de onthutsing van zijn gezicht en zijn weerloosheid tegenover het wonder. Ineens tilde de jongen de bal op in zijn beide handen en legde hem met een snel gebaar weer op zijn plaats, terwijl hij stiekem rondgluurde.

De oude man stapte te voorschijn van achter de struik.

— Heb je hem gevonden ? vroeg de oude man.

De jongen keek naar hem op met ogen vol begeerte. Hij schudde zijn hoofdje en zijn lippen trilden.

— Nee, dat is hij niet, stamelde de jongen en het was alsof hij zou gaan huilen. Mijn bal is zo'n heel kleintje.

De oude man wist, dat de kleine jongen erg dapper was en zich diep ongelukkig voelde.

— Je mag hem hebben ! zei de oude man met nadruk.

— Dat is mijn bal niet... hijgde de jongen. Mijn bal is niet groter dan dat !

Het begon de oude man 'n beetje te schemeren voor de ogen en hij voelde zich helemaal niet meer kouwelijk daar van binnen.

— Het park is van mij en de bal is ook van mij en... — je mag hem hebben !

Zo is de oude man op zijn idee gekomen. Want nadat hij zo blij was geweest om het geluk van die jongen, had hij voorgoed de smaak van de vreugde leren kennen. Voortaan verbaasde de chauffeur zich voortdurend over zijn heer, maar dat het enkel grillen waren, geloofde hij niet lang. Uit louter grilligheid laat een man zich toch niet naar kwalijk ruikende achterbuurten brengen en waarom zou hij in ellendige kamertjes binnengaan, als hij niet gestuwd werd door een vreemde drang ?

Op een mistige dag zat een jongen met schriele schouders en een bleek gezicht achteraan in de wagen. Zijn vader had hij nooit gekend en zijn moeder verdiende zo weinig, dat ze hem niet altijd voldoende te eten kon geven. Die middag zat hij aan de grote tafel in het kasteel en vanaf die eerste nacht wende hij aan het bed, waarin hij wegzonk als in een witte wolk.

Dit was het begin en spoedig vond de eenzaamheid geen ruimte meer in het grote kasteel. Joelende jongens hadden haar voorgoed verdreven, jongens die eenmaal verlaten waren geweest en nu glansden van gezondheid en geluk.

De oude man had nooit meer een kouwelijk hart. Het werd warm gehouden door de vele zorgen van elke dag, want hij had zich voorgenomen een echte vader voor hen te zijn — voor bijna twintig jongens — en dat was werkelijk geen gemakkelijke taak. Vaak zat hij te piekeren over hun toekomstig geluk en zo dacht hij op een keer, dat hij een moeder voor hen moest zoeken.

Er kwam een jonge vrouw, die alles geleerd had over opvoeding. Zij eiste een hoog loon en de oude man maakte niet het minste bezwaar, want op geld kwam het niet aan.

Maar de derde dag al ging ze weer weg. Die jongens waren veel te wild en te slecht opgevoed, zei ze tegen de oude man.

De oude man zuchtte en probeerde haar niet te overreden om nog wat langer te blijven. Spoedig had hij een plaatsvervangster gevonden, maar die was al volledig overspannen na de eerste week en toen ze op het einde van de maand op verlof ging naar huis, wachtte de oude man tevergeefs op haar terugkomst.

Een derde en een vierde poging mislukte evenzeer en toen verscheen Olga op het kasteel. Ze was nog erg jong en tenger en bedeesd en de oude man sprak openhartig over de moeilijke taak. De jongens waren erg lastig en wild, zei hij, en het zou niet meevallen om hen behoorlijke manieren te leren.

Een ogenblik zat ze na te denken over zijn woorden, met een blosje van verlegenheid op haar fijn gezicht.

— Misschien heeft niemand hen ooit goed begrepen, mompelde ze. Misschien zal ik gemakkelijker dan anderen de weg naar hun hart vinden, omdat... omdat ik zelf een ongelukkig meisje ben geweest, zonder ouders en zonder echt tehuis.

De oude man knikte goedkeurend. « Ze heeft iets meer dan de anderen », dacht hij en omdat ze er zelf op aandrong om dadelijk te beginnen, bracht hij haar naar de bibliotheek, waar ze elke voormiddag les zou geven. Het leek er een losgebroken hel. In een hoek was een worstelpartijtje aan de gang en met drieën waren ze xylophoon aan het spelen op de radiateurs van de verwarming. Een jongen met vlammend rode haarbos lag languit boven op een boekenkast en hield heel de bende onder het vuur van zijn proppen-mitrailliet.

De oude man glimlachte verontschuldigend om die vreselijke herrie en toen het stil werd, sprak hij enkele woorden om hun nieuwe onderwijzeres en moeder voor te stellen.

Ze begluurden haar met drieste ogen en het stond duidelijk op hun gezicht te lezen, dat ze haar gemakkelijk dachten klein te krijgen.

Rosse Willy, de onbetwistbare kapitein van de bende, toonde haar al dadelijk uit wat voor hout hij gesneden was, toen ze hem vroeg om een stukje voor te lezen uit zijn boek. Telkens weer las hij de woorden achterste voor. Wat hadden ze een pret en wat zaten ze te brullen om die gekke Willy ! Alleen de nieuwe onderwijzeres lachte niet. Ze zat daar zo kalm en zo ernstig, zonder het minste protest, dat Rosse Willy er helemaal door van streek geraakte en 'n beetje begon te stotteren. Waarom werd ze niet kwaad ? Waarom zat ze zo nieuwsgierig naar hem te kijken ? Dat kon hij op de duur niet meer verdragen en sloeg zijn boek dicht.

Ze kwam naast hem staan en legde haar hand op zijn schouder.

— Je bent hier zo'n beetje de baas, geloof ik, zei ze vriendelijk.

Hij keek schuin naar haar omhoog en gaf geen antwoord.

— Jij bent hier de oudste en de grootste, glimlachte ze, en zeker ook wel de moedigste ?

Hij begon te blozen en voelde zich helemaal niet op zijn gemak.

— Mijnheer Monet heeft me al over je gesproken, zei ze. Je bent toch Willy, nietwaar ?... Hij zegt dat je heel verstandig bent voor een jongen van twaalf jaar en dat je me veel kan helpen om het hier voor ons allen erg prettig te maken.

Rosse Willy leek een ogenblik verpletterd onder die lof, maar zo gauw gaf hij zich niet gewonnen en die eerste dag werd een harde beproeving voor die lieve juffrouw Olga. Een bende drieste rakkers vang je niet op één dag in de netten van de genegenheid.

Toen ze hen die avond in bed stopte, was haar hart dan ook helemaal niet zo opgeruimd als haar gezicht. Ze ging 'n beetje wandelen in het park om weer tot rust te komen en toen ze in de duisternis van het lommerhuisje zat, waar niemand haar zien kon, begon ze jammerlijk te huilen. Het was ook zo'n zenuwslopende dag geweest voor de lieve juffrouw Olga en ze was erg bang, dat ook zij de oude man zou moeten teleurstellen. Zij wist niet, dat Rosse Willy ademloos zat te luisteren naar het zachte gesnik in het lommerhuisje. Want hij was werkelijk een roekeloze jongen, die haast elke avond uit zijn

kamer ontsnapte langs de afvoerbuis, alleen maar om zijn vriendjes te verbluffen met zijn durf. Die avond voelde hij zich helemaal niet heldhaftig en toen hij weer in bed lag, voelde hij zich zo vreemd droefgeestig.

Maar de volgende morgen kon hij niet nalaten op te scheppen met zijn ontdekking.

— Nu moet je horen, jongens ! Gisterenavond zat de nieuwe te huilen in het lommerhuisje.

Ze waren verwonderd en vroegen zich af wat haar mankeerde.

— Misschien had ze tandpijn ! veronderstelde Robert.

— Of liefdesverdriet ! opperde Harry en toen schaterden ze het uit.

Alleen Rosse Willy lachte niet. Hij schaamde zich ineens, omdat hij misschien wel 'n geheim had verklapt. Die voormiddag hield hij zich eigenaardig koest, zodat juffrouw Olga hem die middag even apart nam en vroeg of hij zich niet lekker voelde. Er zweemde zo'n oprechte zorg in haar ogen en haar stem klonk zo gul, dat zijn hart er helemaal week van werd en het scheelde geen haar of Rosse Willy begon er van te grienen.

Zijn grote genegenheid voor juffrouw Olga was op dat ogenblik geboren, maar dat wist hij zelf niet en het duurde nog weken voor hij gewillig werd onder haar koesterende hand. Toen hij eenmaal bezweken was voor haar goedheid en geduld, werd hij ook haar vurigste ridder. En hij was ook de eerste in haar hart, maar dat liet ze nooit merken. Voor allen had ze troost in ogenblikken van verdriet. Voor allen klonk haar vriendelijke lach. Allen voelden de warmte van haar boordevol gemoed.

De maanden gingen voorbij en de oude man was gelukkig om het geluk rondom hem. Had hij maar nooit die onzalige brief geschreven, een brief aan een turnleraar in de stad, die voortaan elke week tweemaal naar het kasteel kwam ! Hij was groot en knap en hij kon goed opschieten met de jongens. Vanaf de eerste dag maakte die lieve Olga een diepe indruk op hem. Nadat ze vaak samen hadden gewandeld onder de bomen en soms stil naast elkaar hadden gezeten in het lommerhuisje, wenste hij niets liever dan haar alle dagen te zien. Hij vroeg haar of ze zijn vrouw wilde worden. Ze had het voelen komen en er voor gevreesd, maar toch schrok ze hevig van zijn vraag. Haar hart bonsde onstuimig en ze wist dat ze hem liefhad, maar ze schudde langzaam haar hoofd en antwoordde, dat ze zijn vrouw niet kon worden, nu ze al de moeder was van zoveel jongens. Ze kon hen niet in de steek laten, nadat ze zo'n ruime plaats had veroverd in hun leven.

Helaas, hij hield hartstochtelijk veel van haar en liet haar niet los. Telkens en telkens weer spiegelde hij haar het geluk voor, dat hen te wachten stond. Het werd een tijd van zware innerlijke strijd voor haar, tot ze tenslotte bezweek voor zijn aandrang. Maar ze bleef vol wroeging en twijfel en ze had voortdurend het gevoel, dat ze verraad had gepleegd.

De oude man sprak geen woord van verwijt, toen ze hem na lang aarzelen haar besluit meedeelde. Hij zuchtte alleen maar en zat lange tijd te staren naar zijn witte handen.

— Jammer, mompelde hij tenslotte. Erg jammer !... Ik had zo gehoopt, dat u hier altijd zou blijven, maar ik weet wel, dat het een dwaze hoop was. Niemand zal hier altijd blijven...

Ze vertelde hem, dat ze de week na Pasen wilden trouwen.

— Ik kan nog blijven tot de dag voor Pasen, zei ze.

— Pasen ? herhaalde hij dromerig. Ja, dat is een schone tijd om een nieuw leven te beginnen... Hier zal het een triestige Pasen worden... voor de jongens en voor mij.

Hij leek verstrooid en zat zijn hoofd te schudden, tot hij plotseling haar hand greep.

— Vertel het hun liever niet, dat u weggaat voorgoed. Ze hoeven het niet ineens te weten. Ze zijn zo aan u gehecht en het zal niet zo wreed zijn, als ze het langzaam begrijpen.

Ze knikte. Ze had zelf al aan die mogelijkheid gedacht. Ze zag er tegen op, hun teleurstelling en hun verwijt te lezen in hun heldere ogen. Ze kon weggaan onder voorwendsel dat ze de Paasdagen bij familie wilde doorbrengen.

Die Zaterdagmorgen hielp ze hen de eieren zoeken in het park. Er hing rose mist boven de bomen, maar de hemel stond open, ontzaglijk wijd en diep. Uitgelaten stemmen dwaalden door het struikgewas en een merel scheerde al schreeuwend over de vijver. Die zonnige dag vol beloften bracht juffrouw Olga enkel schrijnende twijfel. Zij voelde, dat geveinsde vreugde als een stijf masker op haar gezicht stond.

De jongens hadden een halssnoer van sneeuwklokjes voor haar gevlochten en daarmee zat ze die middag aan tafel. Ze toonden zich zo aanhankelijk en toch ging ze weg.

In de laan vochten ze om haar valiesje te dragen en Rosse Willy smeekte om haar naar het station te brengen. Dat wilde ze niet. Aan het hek nam ze met een vlugge kus afscheid van hen, want de snikken hoopten zich op in haar keel.

Juichend zwaaiden ze haar goeie reis toe.

Op het einde van de parkmuur keerde ze zich nog eens om. Rosse Willy was boven op het dek geklommen en zwaaide wild met zijn zakdoek.

Het werd stil op het kasteel. Het was alsof juffrouw Olga alle vreugde had meegenomen in haar valiesje... De jongens liepen lusteloos rond... Was het nog geen avond ?... En nog geen morgen ?... Ach, wat misten ze die lieve juffrouw Olga !

Die namiddag verspreidden wilde geruchten over een treinramp zich in het dorp. Even later bevestigde de radio het ongeluksbericht en sprak over tientallen doden. In de avondkranten verscheen al een lijst met namen van de slachtoffers.

De chauffeur bracht een krant mee uit de stad en gaf ze zwijgend aan de oude man.

— Er is slecht nieuws, zei hij treurig, want ook hij had veel gehouden van die vriendelijke Olga met haar gulle stem.

De oude man werd lijkbleek en hij hoefde niet eens de lijst in te kijken om de rampzalige waarheid te vermoeden. Wankelend stond hij op en liep naar de deur, waar hij minutenlang bleef staan met de klink in de hand. Toen schudde hij zijn hoofd. Nee, ook dat hoefden de jongens niet te horen. Nog niet !

Ze kwamen het toch te weten. De chauffeur had er over gesproken in de keuken en een meid met rood beschreide ogen bracht hen die avond naar bed.

Die nacht werden op de grote weg naar de stad drie jongens aangehouden door de verkeerspolitie. Ze zagen er verwilderd uit en een jongen met een rosse haardos spartelde woest tegen, toen ze hem in de politiewagen wilden stoppen. Uit hun verwarde verklaringen bleek, dat ze de dertig kilometer naar de stad wilden lopen, om een zekere juffrouw Olga te zoeken, die bij de treinramp betrokken was. Ze konden niet geloven, dat ze dood was. Het was niet mogelijk, dat ze haar nooit meer zouden zien ! In de wagen, die hen tegen de morgen terugbracht naar het kasteel, vielen ze van afmatting in slaap.

Op datzelfde ogenblik liep een meisje ongeduldig heen en weer op een verlaten kaai van het grote station. Door de berookte ruiten van de koepel sijpelde het vale ochtendgloren. Locomotieven sisten en mannen riepen naar elkaar met holle stemmen. In haar linkerhand droeg het meisje een gedeukt valiesje en aan haar rechterhand schemerde een wit verband.

Zij had stormachtige uren achter de rug en in haar oren weerklonk nog het geluid van brekend glas, van splinterend hout, van gillende stemmen, van jammerlijk gekreun in de wagen van het Rode Kruis.

En dan die adembenemende schok, toen ze al veilig was in het huis van haar verloofde en haar eigen naam las in de lijst van de slachtoffers. Hoe die vergissing mogelijk was geweest, begreep ze zelf nog niet goed. Maar ze begreep iets heel anders. Ze zag lachende jongens aan de ontbijttafel zitten en ze hoorde hoe iemand hen zei : « Juffrouw Olga is dood ! »

Nog veel meer had ze begrepen en daarom stond ze in het tochtige station te wachten op de trein. Op de trein naar huis ! Terug naar de jongens, die zoveel van haar hielden en wachtten op haar terugkeer.

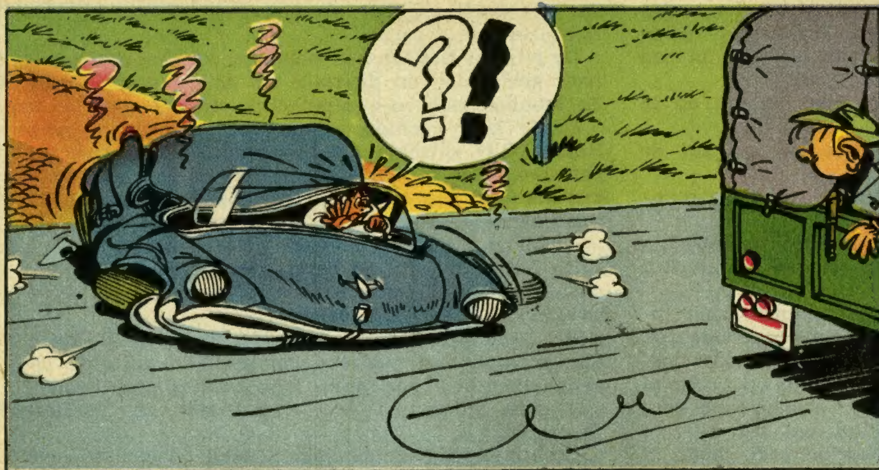
De wielen stampten eentonig op de rails en in de dorpen naast de spoorbaan steeg witte rook recht naar de hemel.

Met haar gedeukt valiesje liep ze onder de bomen van de oprijlaan. Aan het venster waar de oude man sliep en waar hij die nacht slapeloos had doorgebracht, bewoog een gordijn.

Als een jonge man stormde de oude man naar beneden. Hij lachte en hij schreeuwde en in de keuken keken de mensen vreemd op, toen ze meenden te begrijpen wat hij riep :

— Juffrouw Olga is terug !... Juffrouw Olga is verrezen !

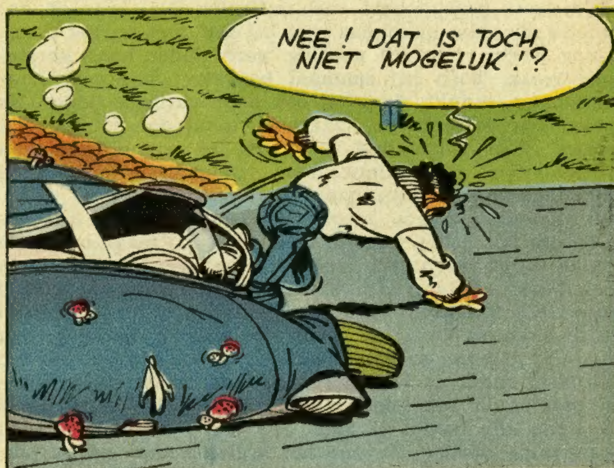
A. R.

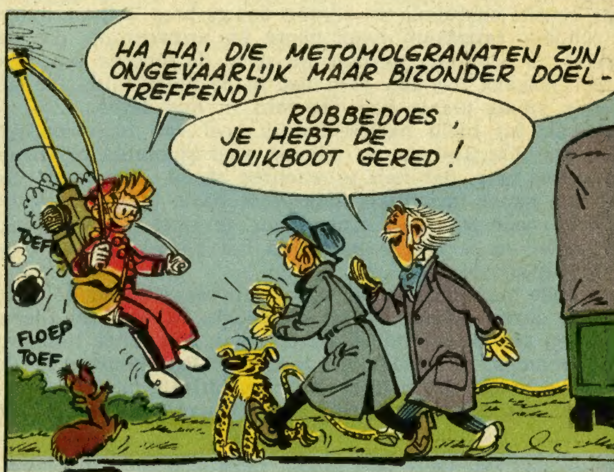

ALS JE "DE DICTATOR EN DE PADDENSTOEL" HEBT GELEZEN, KEN JE HET METOMOL AL. DIT VREEMDE ROSE GAS DAT DE GRAAF UIT EEN BEPAALDE PADDENSTOEL BEREIDT BRENGT AANSTONDS AL HET METAAL WAAR HET MEE IN AANRAKING KOMT TOT SMELTEN !

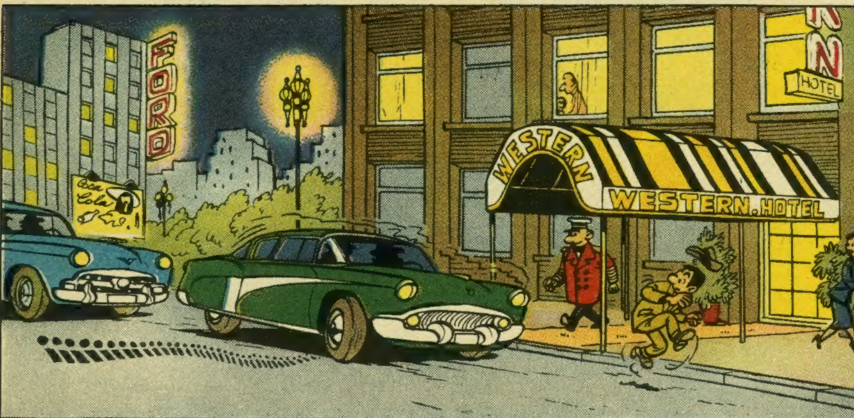
WORDT VERVOLGD

Je Baard en Je Kale tegen DE WITTE HAND

TEKST DOOR ROSY - TEKENINGEN VAN WILL.

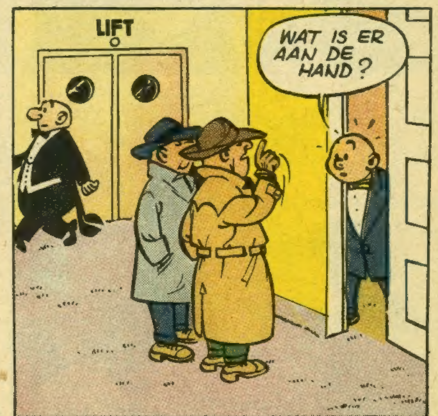

(1) FEDERAL BUREAU OF INVESTIGATION.

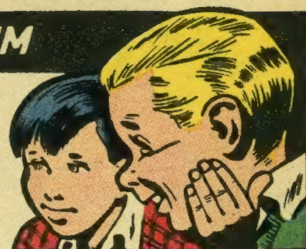

UIT DE VERHALENTROMMEL VAN OOM WIM

SAM EN ZIJN PAASEIEREN

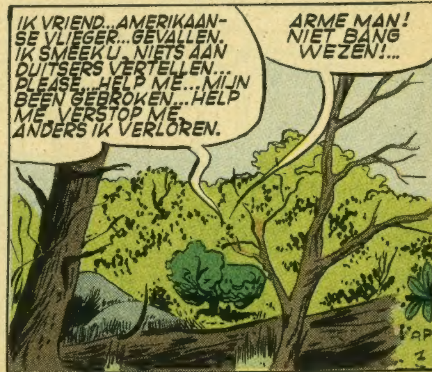

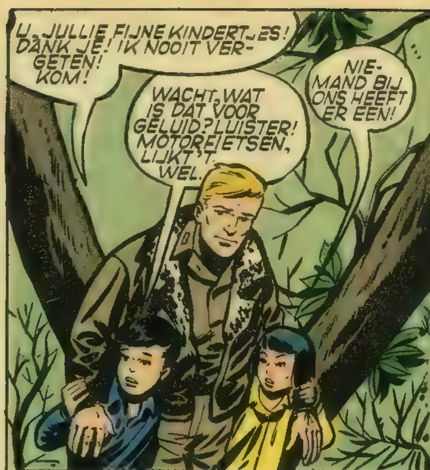

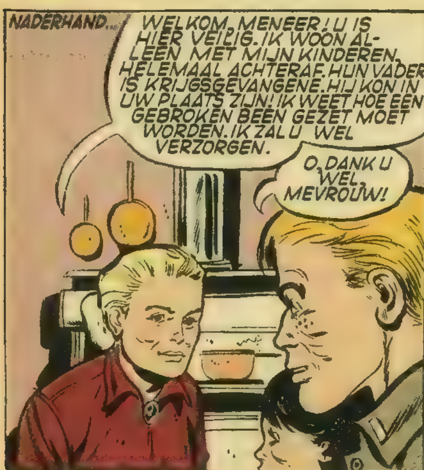
(1) HEL (2) VLIEGTUIG

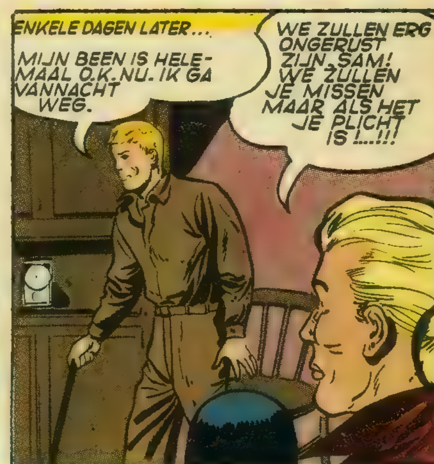

HET IS GAUW PASEN... BLIJF HIER, DAN MAG JE MET ONS EIEREN OPRAPEN. DE TUIN ZAL STELLIG VOL LIGGEN.
WAT VOOR EIEREN?

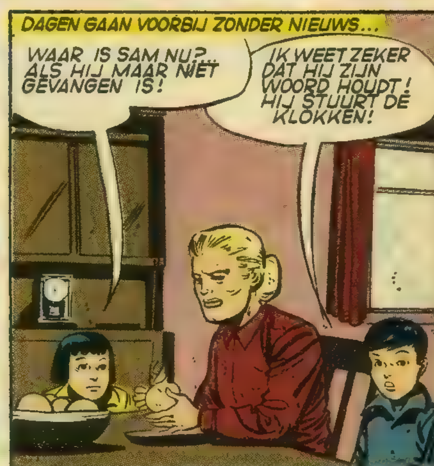
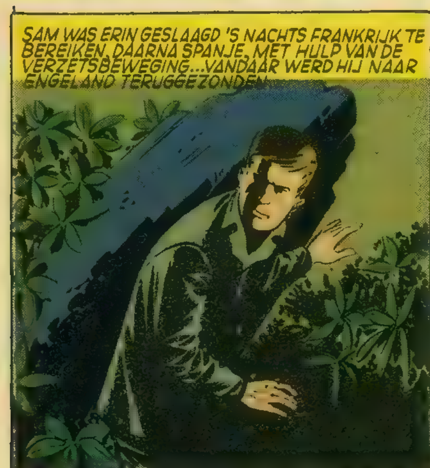
WEL, PAASEIEREN VAN CHOCOLADE DIE DE KLOKKEN VOOR DE KINDEREN UIT ROME MEEBRENGEN.
HELAAS, KINDERTJES, DIT JAAR KOMEN ER GEEN...
O, WAAROM NIET?...

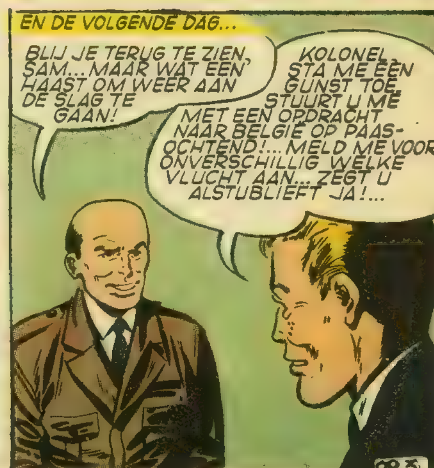
EH... JULLIE WETEN TOCH DAT DE DUITSERS ALLE KLOKKEN HEBBEN WEGGEHAALD OM ZE TE SMELTEN EN ER GRANATEN VAN TE MAKEN... EN HOE ZOUDEN ZE NAAR ROME KUNNEN MET AL DAT SCHIETEN EN BOMBARDEREN?
O! HOE IS 'T MOGELIJK? IK HEB ZO GEBEDEN!

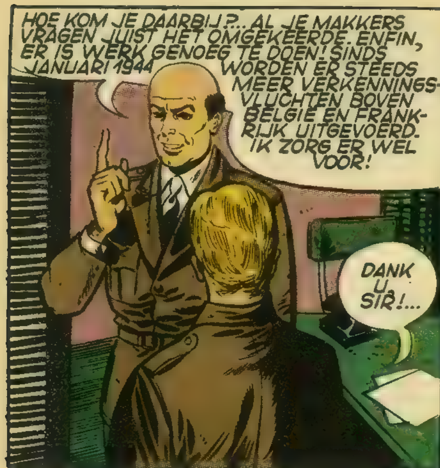
IK OOK! WE HEBBEN AL ZO LANG GEEN SPEELGOED OF LEKKERS MEER GEHAD! ZIJN WE TE ARM SOMS?
NIET HUILEN, MEVROUW... MISSCHIEN KOM IK DE DE KLOKKEN WEL TEGEN.

ER ZIJN NOG KLOKKEN IN ENGELAND EN AMERIKA! ALS IK NOG VOOR PASEN TERUGGA, KAN IK ZE MISSCHIEN OP EEN VLUCHT TEGENKOMEN. IK ZE WAARSCHUWEN EN ZIJ KOMEN!...
O! WAT HEERLIJK!
SAM, DOE JE DAT?

ENKELE DAGEN LATER...
MIJN BEEN IS HELEMAAL O.K. NU. IK GA VANNACHT WEG.
WE ZULLEN ERG ONGERUST ZIJN, SAM! WE ZULLEN JE MISSEN MAAR ALS HET JE PLICHT IS ...!!!

EN DIE AVOND...
TOT ZIENS, ALLEMAAL! IK NOOIT VERGETEN!... EN KINDEREN, ALS IK HET OVERLEEF, DAN STUUR IK JE DE KLOKKEN, DAT ZWEER IK JE! JE KRIJGT JE EIEREN!
O, WEL BEDANKT, SAM, TOT WEERZIENS!!!

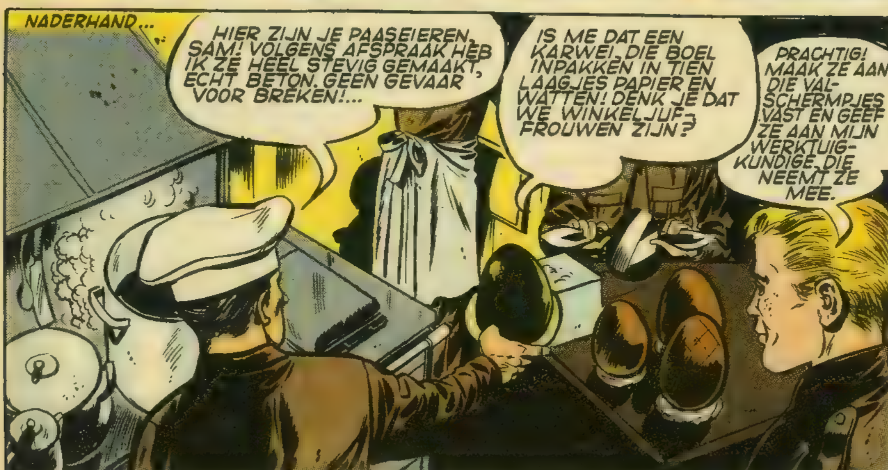
KOM ONS LATER OPZOEKEN! VAARWEL... VOORZICHTIG... VEEL GELUK!...
BEDANKT, WEL BEDANKT VOOR ALLES! TOT WEERZIENS!

DAGEN GAAN VOORBIJ ZONDER NIEUWS...
WAAR IS SAM NU?... ALS HIJ MAAR NIET GEVANGEN IS!
IK WEET ZEKER DAT HIJ ZIJN WOORD HOUDT! HIJ STUURT DE KLOKKEN!

SAM WAS ERIN GESLAAGD 'S NACHTS FRANKRIJK TE BEREIKEN, DAARNA SPANJE, MET HULP VAN DE VERZETSBEWEGING...VANDAAR WERD HIJ NAAR ENGELAND TERUGGEZONDEN.

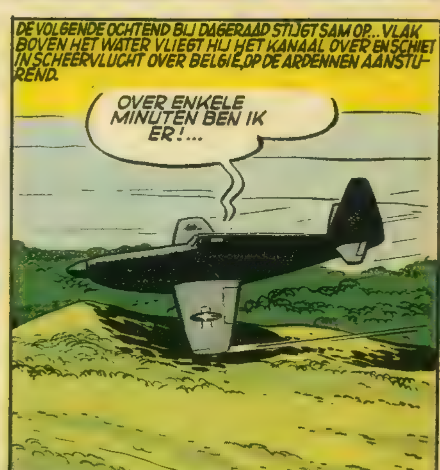
DAAR WERD HIJ MET WARMTE ONTVANGEN...
BRAVO, KEREL... IK ZORG DAT JE VERLOF KRIJGT. KNAP MAAR FLINK OP, DAN MAG JE WEER NAAR JE ESKADER TERUG...
ONMIDDELLIJK, SIR, ALS U HET GOEDVINDT. IK WIL GRAAG WEER VLIEGEN!

EN DE VOLGENDE DAG...
BLIJ JE TERUG TE ZIEN, SAM... MAAR WAT EEN HAAST OM WEER AAN DE SLAG TE GAAN!
KOLONEL, STA ME EEN GUNST TOE. STUURT U ME MET EEN OPDRACHT NAAR BELGIË OP PAASOCHTEND!... MELD ME VOOR ONVERSCHILLIG WELKE VLUCHT AAN... ZEGT U ALSTUBLIEFT JA!...

HOE KOM JE DAARBIJ?.. AL JE MAKKERS VRAGEN JUIST HET OMGEKEERDE. ENFIN, ER IS WERK GENOEG TE DOEN! SINDS JANUARI 1944 WORDEN ER STEEDS MEER VERKENNINGS-VLUCHTEN BOVEN BELGIE EN FRANK-RIJK UITGEVOERD. IK ZORG ER WEL VOOR!
DANK U, SIR!...

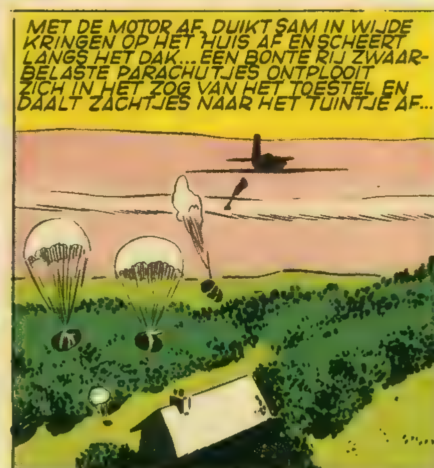

EN TWEE DAGEN LATER...
MORGEN IS HET PASEN, SAM. IK HEB JE WENS VERHOORD... JE START MORGENVROEG VOOR EEN VERKENNINGSVLUCHT BOVEN BELGIE. DOEL: HET ZOEKEN VAN DROP-PINGGEBIEDEN.
O, DANK U, SIR!...

DIE MIDDAG...
SAM SLAAT HET IN ZIJN BOL! HIJ KOOPT ALLE CHOCOLADERANTSOE-NEN VAN DE ANDERE JONGENS OP... HIJ HEEFT AL GENOEG VOOR EEN HEEL ESKADER.
HIJ HEEFT ZELFS DE KOKS OPGETROM-MELD, SCHIJNT HET!...

NADERHAND...
HIER ZIJN JE PAASEIEREN, SAM! VOLGENS AFSPRAAK HEB IK ZE HEEL STEVIG GEMAAKT, ECHT BETON, GEEN GEVAAR VOOR BREKEN!...
IS ME DAT EEN KARWEI, DIE BOEL INPAKKEN IN TIEN LAAGJES PAPIER EN WATTEN! DENK JE DAT WE WINKELJUF-FROUWEN ZIJN?
PRACHTIG! MAAK ZE AAN DIE VAL-SCHERMPJES VAST EN GEEF ZE AAN MIJN WERKTUIG-KUNDIGE, DIE NEEMT ZE MEE.

DE VOLGENDE OCHTEND BIJ DAGERAAD STIJGT SAM OP... VLAK BOVEN HET WATER VLIEGT HIJ HET KANAAL OVER EN SCHIET IN SCHEERVLUCHT OVER BELGIE, OP DE ARDENNEN AANSTU-REND.
OVER ENKELE MINUTEN BEN IK ER!...

KIJK, DAAR STAAT HET HUIS, IK HERKEN HET! EROP AF!...

MET DE MOTOR AF, DUIKT SAM IN WIJDE KRINGEN OP HET HUIS AF EN SCHEERT LANGS HET DAK... EEN BONTE RIJ ZWAAR-BELASTE PARACHUTJES ONTPLOOIT ZICH IN HET ZOG VAN HET TOESTEL EN DAALT ZACHTJES NAAR HET TUINTJE AF...

HOOR, DAT IS SAM!... DAT ZIJN DE KLOK-KEN, VAST EN ZEKER! HIJ HEEFT WOORD GEHOUDEN!...
VLUG, VLUG, IN DE TUIN KIJKEN!...

DE KLOKKEN ZIJN GEKOMEN!... ZE ZIJN ER!...
SAM HEEFT ZE ONTMOET!... DANK JE, DANK JE WEL, SAM!...
Van de Amerikaanse klokken met Sams beste danks

KNOLLENTUINREGLEMENT

Art. 1 : Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.
Art. 2 : Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.
Art. 3 : Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden : « Eigen werk ». Wie op zijn eigen manier navertelt, wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven : « Naverteld ».
Art. 4 : Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.
Art. 5 : Een goede raad : Kweek geen te dikke knollen.
Art. 6 : Tekenknolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.
Art. 7 : Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje !

Maar hebben jullie 't dan niet gehoord ?
Niet gezien aan bloemen en aan bomen ?
De vogels tjilpen en kwetteren het uit :
De lente is in het land gekomen !

Mijnheer Kwabbe in de konijnenhandel. - Tekenknol van WITTE LELIE uit Ruddervoorde.

Een zonnige en stralende « goeie dag », rakkers en rakkeresjes ! Ja, de lente is weer in het land ! Dat belooft binnenkort groen, bloemen, vogels en bloesem. Dat belooft zonneschijn buiten en zonneschijn in het hart. Lente is blijheid. Hoera, jongens, geven we elkaar vlug de hand, laten we een grote kring vormen en dartel ronddansen ! Lente, lente...

En heel binnenkort een vacantie in zicht. Hebben jullie al plannen gemaakt ? Al wandel- en fietstochtjes voorbereid ? Of een spannende Indiaanse sluippartij in de bossen ?

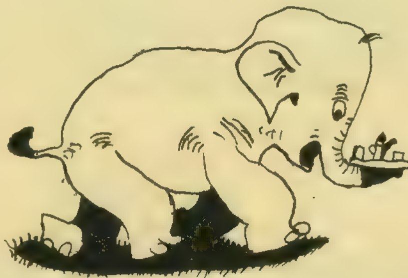
Maar... deze laatste dagen héél goed je best doen op school ! Vader en moeder verrassen met een mooi rapport. « Mooi » wil niet noodzakelijk zeggen, dat je voor alle vakken hoge cijfers moet hebben. Als « vlijt » en « gedrag » maar goed zijn. Succes, jongens !

Aan WENDIE uit Hamme-Zogge de eer om dit lente-tuintje te openen.

Goede morgen

De zon is reeds lang wakker. Haar koesterende stralen schijnen door het raam van Grietje en zullen haar wel spoedig wakker maken : nu schijnen zé al op haar deken en kusseke. Zachtjes opent ze de oogjes, nog zo klein, wrijft ze uit en tracht wederom in te slapen. Maar wat ziet ze daar ? De zon, met haar prikkelende stralen ! Ze volgt ze tot aan het raam en wordt er zich van bewust dat het weer dag is. Opeens : « Waar is mijn pop ? » Hola die was bij mij gebleven ! « Goed geslapen Lina ? » Zijt ge niet uit bed gevallen ? Neen hè ? Nu is ze niet zo stout meer. Dada spipkes, gij hebt niet geslapen. Dat weet ik ! Altijd speelt ge met uw vriendjes, de andere kabouterkes. Maar nu moet ge met mij spelen hoor ! Ik zal me gauw verstoppen. Roef ! onder het deken. « Ik heb je gezien ! » 'k Speel niet meer met jou. Ik ga bij moeke. Op haar blote mollige voetjes trippelt ze naar beneden. « Mama ! » Nergens te zien. Ha... ! in de tuin staan prachtige bloempjes. Gauw eens gaan zien. « Goede morgen viooltjes ! » Wat ruikt ge toch goed ! Grietje ziet opeens haar moeder. Die neemt haar in de armen en geeft twee dikke kusjes op Grietjes rode wangetjes. Nu moet ze boekes eten, nietwaar klein prutske ? Dit beviel Grietje niet erg, want al die bloempjes en pannetjes in het zand bekoorden haar hartje. Weldra zou zij ze toch mogen begroeten en haar lustig kinderspel weer beginnen.

Eigen werk van **WENDIE** uit **Hamme-Zogge.**

Eigen werk van de 9-jarige LUCKY LUKE uit Tienen.

Bravo, rakkeresje ! Je opstel is even blij, kinderlijk en fris als de lente zelf. Een mooiere knol voor ons lenteperk hadden we niet kunnen wensen. Bedankt voor je mooie brief. Wat fijn, dat je zo van klassieke muziek houdt. Geniet daar maar veel van. Dat is een grote rijkdom, een voorrecht bijna !

VICTOR COCHET uit Gent bezingt zijn dierbare geboortestreek.

(Zie vervolg bladz. 18.)

Vissersboot. - Nagkno'd door DARTELE ZWALUW uit Beersel.

ABONNEMENTSPRIJS

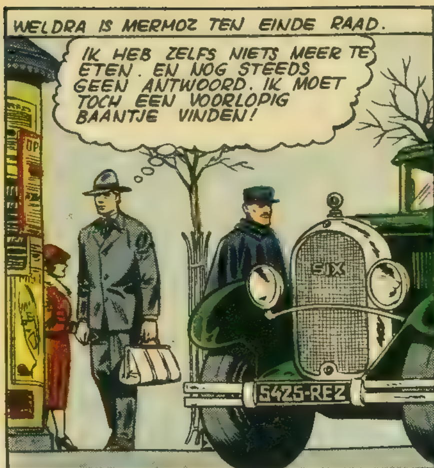
LANDEN	VALUTA	1 JAAR	6 MAAND.	3 MAAND.	BESTELLEN BIJ
Nederland	Fl.	18.20	9.10	4.55	Uitgeverij J. Dupuis, Zonen & Co., Hercules Seghersiaan 19 Eindhoven. — Giro : 211714.
West-Indië	Fl.	19.40	9.70	4.85	

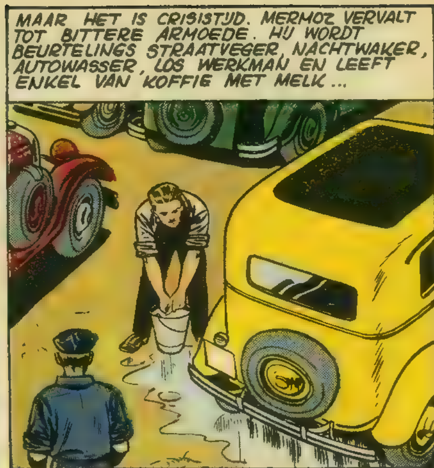

DE AVONTUREN VAN BUCK DANNY
EEN VLIEGTUIG WORDT VERMIST
DUPUIS

DE BLAUWE SPERWER
de stille PLANEET

Jamic

JEAN MERMOZ
RIDDER VAN HET LUCHTRUIM

WELDRA IS MERMOZ TEN EINDE RAAD.
IK HEB ZELFS NIETS MEER TE ETEN. EN NOG STEEDS GEEN ANTWOORD. IK MOET TOCH EEN VOORLOPIG BAANTJE VINDEN!
SIX
5425-REZ

MAAR HET IS CRISISTIJD. MERMOZ VERVALT TOT BITTERE ARMOEDE. HIJ WORDT BEURTELINGS STRAATVEGER, NACHTWAKER, AUTOWASSER, LOS WERKMAN EN LEEFT ENKEL VAN KOFFIE MET MELK...

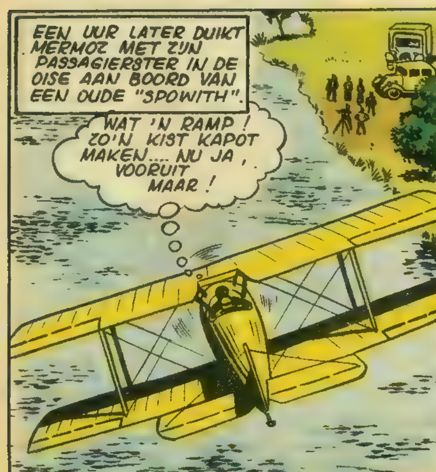

...'S NACHTS SLAAPT HIJ MET DE ZWERVERS ONDER BRUGGEN OF OP EEN ONBEBOUWD STUK LAND...

EEN AVOND...
OEF, IK BEN DODOP. IK HEB' WEL WAT RUST VERDIEND,... HE, IEMAND HEEFT ZIJN KRANT LATEN LIGGEN!

VRAAG EN AANBOD..... DAAR IS HET AL... EENS KIJKEN... OOO!

PATHE-FILM VRAAGT EEN ERVAREN PILOOT OM EEN VLIEGONGELUK NA TE BOOTSEN!.. NEE MAAR!.. ALS IK NOG MAAR OP TIJD KOM EN ZE NOG NIEMAND HEBBEN AANGENOMEN!...

GELUKKIG LIEP 'T HEM MEE EN WERD HIJ AANGENOMEN...
ZO, BENT U DE PILOOT?.. GOED!.. IK DRAAI "HET MEISJE UIT DE LUCHT"... DE STER, SUZANNE GRANDET, MOET MET U AAN BOORD VAN DAT VLIEGTUIG IN HET WATER NEERSTORTEN. U KRIJGT 300 FRANK AKKOORD?
AKKOORD!
HIER IS UW KOSTUUM EN ZIE DAT U ONZE STER NIET BESCHADIGT, HE!
PATHE
KINEMA

EEN UUR LATER DUIKT MERMOZ MET ZIJN PASSAGIERSTER IN DE OISE AAN BOORD VAN EEN OUDE "SPOWITH".
WAT 'N RAMP! ZO'N KIST KAPOT MAKEN.... NU JA, VOORUIT MAAR!

BRAVO! PRACHTIG!.. DAT WORDT EEN DENDERENDE SCENE!
J.M.15

BEELDEN UIT DE WERELDGESCHIEDENIS

DE TALISMAN VAN TIMOER

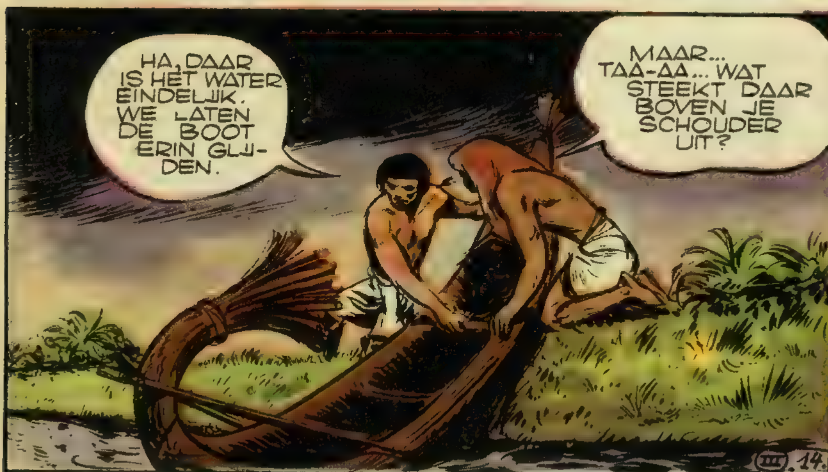

VERVOLG PAG. 19

ONZE KNOLLENTUIN

(Vervolg van bladz. 14.)

Vlaanderen

O, Vlaanderen
Het mooiste land dat ik ken
Met uw vruchtbaar akkeren
Ik denk er aan, waar ook ik ben
O, Vlaanderland.

Eigen werk van WINNETOU 33.642 uit St. Niklaas.

O, Vlaanderen
Zo dicht bij de kust
De landbouw bloeit er gelijk het andere
Daar vindt men eindelijk rust
, Vlaanderland.

- - - - -

O, Vlaanderen
De bloei zal er nooit sterven
Gelijk al het andere
Nooit zal men er iets van erven
O, Vlaanderland.

Eigen werk van **VICTOR COCHET** uit **Gent.**

We hopen dat je een regelmatig planter wordt. Er zit beslist iets in je.

En verder, rakkers... ook dit doet ons aan de lente en zon denken. Velen zullen bij « Vlaanderen » aan de « Leeuw van Vlaanderen » denken en... aan de Witte van Sichem, die dit prachtig boek in het koren liggend verslond.

Een eigen werk-lied van **CLEMENT HEUDENS** uit **Wommelgem.**

Mieke Ting

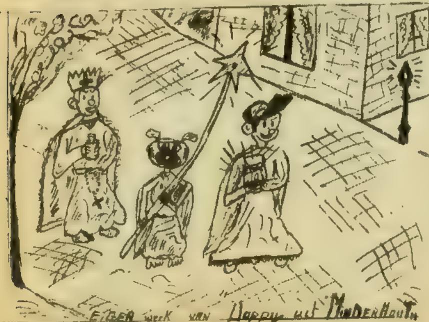
Tingelingeling,
't Belleke van Mieke ging,
Mieke deed het deurke open
En ze zag de bengels lopen.

Mieke Ting,
Uw belleke ging,
Uw belleke gaat,
Maar 't is te laat.

« Wacht, » zei Mieke
en ze ging naar 't zomerhuis,
Van achter in de kluis,
Pompte een emmer water...
En vijf minuten later...

Tingelingeling,
't Belleke ging alweer,
't Was nu al de tweede keer.
Mieke goot d' emmer uit,
Recht op de jongens hunne snuit.

Eigen werk van **Clement GEUDENS** uit **Wommelgem.**

Eigen werk van DOPPY uit Minderhout.

Je tekening kan niet verschijnen, rakker. Echt jammer. Maar lees artikel 6 uit ons reglement eens! Stuur nog eens gauw wat, maar dan in O. I.-inkt.

Die bel-trekkende kwajongens waren zeker geen Robbedoesrakkers. Die doen zoiets immers niet!

We begonnen met licht en zonneschijn, met een « Goede Morgen ». We eindigen met een « Goede Avond » : een gedicht (?) van **E. CONNART** uit **Ezemaal** :

ALS DE DUISTERNIS VALT

De schemering valt langzaam ons dorpje in.
Sterren pinken reeds aan de hemel.
Hier en daar, fladdert nog een vogeltje,
Op zoek naar een beschut plaatsje.
De mens sluit de luiken van zijn huisje,
en talrijke lichtjes worden aangeknipt.
De bloemknopjes sluiten zich.
Alles slaapt langzaam en rustig in.
Want nu zal een andere wereld zijn intrede doen.
Nachtegaals, uilen, veldmuizen en zovele andere dieren,
uit de nachtelijke natuur, zingen uit volle borst.

De grote detective P. K. - Eigen werk van SURCOUF 33.533 uit St. Niklaas.

Iedereen wilt zijn concert ten beste geven.
't Is alsof zij alles in slaap willen wiegen,
om alleen als heer en meester te kunnen heersen.

Eigen werk van **E. CONNART** uit **Ezemaal.**

Zouden we dit werkelijk een gedicht mogen noemen, beste rakker? Je poging wordt gewaardeerd. Daarom ook een verdiend plekje in onze tuin. Een goeie raad echter : oefen je eens in een strakke dichtvorm. Het zal je best lukken. En daarna zal jij je als werkelijk dichter grotere vrijheden mogen veroorloven. Veel succes!

De Eervolle Vermeldingen : **JULIUS CAESAR 33.705** uit **Duisburg** : maar jongen toch! Je winterlandschap is eigen werk, maar stukken beter dan dat nageknolde spul. Je kan het! Flink aan het werk, rakker! **MARSUPILAMI 34.149** uit **Kieldrecht** : goed je best gedaan. Hulde verder voor **PIRREWIET** uit **Terneuzen, SHEBA** uit **St. Job in 't Goor** (prima!), **TARZAN** uit **Averbode** (art. 6 !!!) en **Jozef RANTOENS** uit **St. Amandsberg. BLONDIE** uit **Oostende** maakt goede vorderingen. Wat een stapel! **WILLY LEROUX** uit **Wachtebeke** : mooi! Maar een tikje meer met licht en schaduw werken, rakker! Verder een pluimpje voor : **TEDDY BILL** uit **Oostende** (een ietsje fijner afwerken), **EKSTEROOG** uit **Menen** (leuk!), **PIET SEEMS** uit **Berchem** (niet te ruw worden, jongen!), **OLD FIREFOOT** uit **Nuth** (foei, die vlekken!), **Alf. VAN NUFFELEN** uit **Schoonderbuken** (art. 6 !!!), **ROBIN HOOD** uit **Gentbrugge** (uitstekend gefantaseerd! Echt eigen werk ?), **KRIEMHILDE** uit **Etterbeek** (nu, jij weet ook mooie « madammekes » te tekenen!), **MARC REYNAERT** uit **Gullegem** (hou vol!), **BUCK DANNY** uit **???** (Henk de Goede) : welkom! Je doet prachtig je intrede. verder voor : **VIKING** uit **Eke, PIMPERNEL** uit **Ekeren, JOS. NIJS** uit **Betekom,** en **John FORMOL 34.320** uit **Borgerhout** (art. 6 ! ! !).

Tsjoek, pfff, sfff... Dat is geen trein, maar Sjarel, de sloffende, pijprokende Sjarel. Dus, het tuintje uit en tot de volgende week! Flink jullie best doen op school, hoor!

Dag, rakkers! Het beste van Sjarel en Piet, het allerbeste van jullie opperknollenplanter **SNUFFEL.**

CLUBNIEUWS

BRIEVENBUS

Samson, Baasrode. — Je mag niet vergeten, dat Robbedoes niet zelf de leider van een plaatselijke club benoemt. Alleen de leden van de club hebben dat recht. Het beste lijkt me, dat je eens openhartig met je leider gaat praten. Aangezien hij niet meer over de nodige vrije tijd beschikt, zal hij het zeker goedvinden, dat er een opvolger in zijn plaats komt. Onder de leden is er zeker wel een rakker, die daar voor geschikt is. Misschien ben jij dat wel.

Pallieter, Jette. — De foto's van sommige schrijvers zal je zeker in een grote boekhandel vinden. Adressen mag ik je niet bezorgen, maar hieronder laat ik een oproep publiceren. Goed zo?

OPROEPEN

Rakker Harry Hens, Apostolieken-straat 25, Turnhout, zoekt leden voor zijn nieuwe plaatselijke Robbedoesclub. Liefhebbers melden zich bij hem aan, 's Maandags en 's Dinsdags van 17 tot 18 uur, 's Zondags van 10 tot 11 uur.

Alle Robbedoesrakkers van Zomergem, die in een plaatselijke club willen treden, richten zich tot leider Willy Steyaert, Tuinwijk 5, Zomergem-Motje. Doel : kamperen en fietstochtjes.

Leider Roger Peeters, Valère Broekaert-straat 56, Jette, ontvangt nieuwe leden voor zijn plaatselijke Robbedoesclub met open armen.

WIE WEET HET ?

SPEL Nr. 1

Beethoven : Fidelio - Chopin : Valse Brillante - Offenbach : De Schone Helena - Schubert : Ave Maria - Mozart : Don Juan - Liszt : Hongaarse Rhapsodie - Schumann : Träumerei.

SPEL Nr. 2

B = Teken dierentuin (Steenbok) - D = Topografisch teken (Telegraaf) - F = Spijkerschrift - I = Jupiter (Sterrenkunde) - K = Stenografisch teken - L = Hiëroglyph - N = Pi (Griekse letter) - O = Rune (letter S) - Q = Spiraalveer.

Muziek : A = solsleutel - C = si of b - E = molteken - J = 1/8 rust H = 1/4 rust - M = 1/8 noot - U = 1/16 noot - G = pauzeteken met notenbalk - V = vierkante noten (oud muziekschrift) - P = F- of fasleutel - T = C- of dosleutel - R = kruis - S = dubbel kruis, als dit onmiddellijk op een verhoogde noot volgt.

SPEL Nr. 3

1 : Des winters als 't regent. - 2 : Er was een wuf dat spon. - 3 : Broeder Jacob. - 4 : Er waren twee coninckskinderen. - 5 : De Zilvervloot.

SPEL Nr. 4

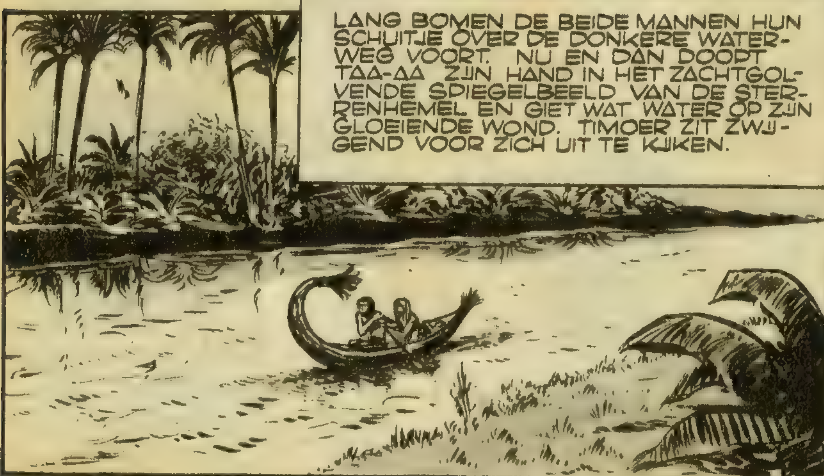
1 : Onjuist, het is een revolver. - 2 : Juist, Paderewski. - 3 : Onjuist, van tering gestorven. - 4 : Juist. - 5 : Onjuist, het is een muziekinstrument.

SPEL Nr. 5

A : Serpent of slanghoorn. - B : Sarrusophoon. - C : Basbazuin. - D : Cither. - E : Ocarina. - F : Piccolo.

IN ORDE?... HEEFT DIE PIJL NIET TE ERG ZEER GEDAAN, TAA-AA?
NEE, HOOR, THOETI! JE WEET TOCH WEL DAT IN EGYPTE ARME MENSEN EEN EINDELOOS GEDULD HEBBEN.

VOORUIT NU. WE HEBBEN AL VEEL TIJD VERSPEELD EN EEN GROTE OMWEG GEMAAKT.

LANG BOMEN DE BEIDE MANNEN HUN SCHUITJE OVER DE DONKERE WATERWEG VOORT. NU EN DAN DOOPT TAA-AA ZIJN HAND IN HET ZACHTGOLVENDE SPIEGELBEELD VAN DE STERRENHEMEL EN GIET WAT WATER OP ZIJN GLOEIENDE WOND. TIMOER ZIT ZWIJGEND VOOR ZICH UIT TE KIJKEN.

WE ZIJN NIET VER VAN DE NIJL MEER NU. MAAR HET WORDT AL DAG. WE MOETEN ONS TOT KOMENDE NACHT SCHUILHOUDEN. JE ZAL TROUWENS WEL MOE ZIJN, THOETI!
IK DURF NIET OVER MIJN MOEHEID TE PRATEN ALS IK AAN JE GEWONDE SCHOUDER DENK.

DAAR STAAN ENKELE HUIZEN WAAR WE ZEKER ONDERDAK VINDEN.

ZEG, MAN, KUNNEN WE BIJ JOU EEN PAAR UUR IN DE SCHADUW SLAPEN?
KOM BINNEN, REIZIGERS. WEES WELKOM!

VERGEEF DE SCHAMELHEID VAN ONZE WONING, HEER. IK ZIE AAN UW KLEDING DAT GE GEEN BOER ZIJT. MISSCHIEN DE ZOON VAN EEN GOEVERNEUR DIE EEN PELGRIMSTOCHT MAAKT? OF EEN HOOGWAARDIGHEIDSBEKLEDER VAN DE PHARAO? OF....
LAAT ONS SLAPEN, GOEDE MAN. DE JONGE HEER EN IK ZIJN MOE.

HM...KOM DICHTERBIJ, JULLIE. HIER VALT GOUD TE VERDIENEN.

UREN EN UREN GAAN VOORBIJ. GOD RÂ IS MET ZIJN ZONNESCHIP LANGZAAM IN 'T HEMELSBLAUW OPGESTEGEN. IN DE KLAMME WARMTE VAN DE HUT LIGGEN TIMOER EN TAA-AA NOG STEEDS TE SLAPEN.
III-15.

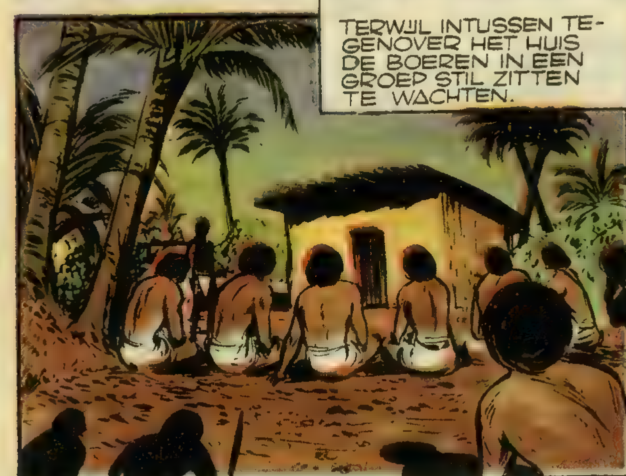

(Wordt vervolgd.)

JERRY SPRING

door Jijé

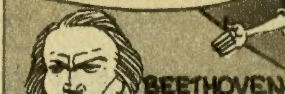
VERVOLG PAG. 23

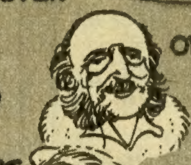
WIE WEET HET ?

ELK VAN DEZE MUSICI HEEFT EEN VAN DEZE WERKEN GECOMPONEERD.

HIER ZIJN DE PARTITIES. GEEF ZE ELK EEN VADER...

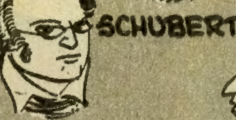

BEETHOVEN

CHOPIN

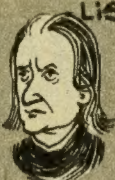

OFFENBACH

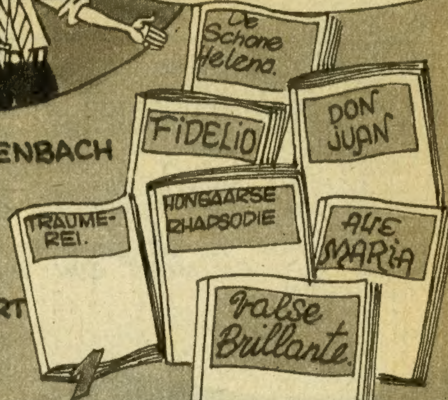
SCHUMANN

LISZT

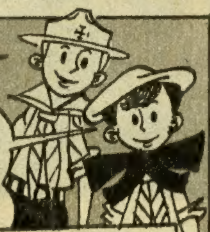
SCHUBERT

MOZART

WAT EEN HUTSPOT VAN MUZIEKTEKENS!

JA, MAAR OPGELET, SOMMIGE ERVAN HEBBEN NIETS MET MUZIEK TE MAKEN!

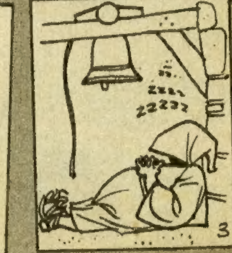
2 WELKE? EN HOE HETEN DE ANDERE?

DIE HERKEN IK!

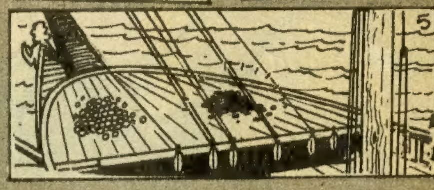
IK OOK! HET ZIJN DE HELDEN VAN KINDERLIEDJES OF VERSJES WAAR JE DE TITEL VAN MOET RADEN...

3

IS DIT JUIST?

1. een PARABELLUM is een antieke trompet.
2. een groot pianist is POOLS EERSTE MINISTER geweest.
3. CHOPIN is in een duel gedood!
4. MOZART debuteerde toen hij 6 JAAR was.
5. een TYMPANON is een OORZIEKTE.

IS HET ONJUIST?

4 NU, WAT DENK JE ?...

HÉ, WAT ZIJN DAT VOOR MUZIEKINSTRUMENTEN?

ZOEK JIJ DE NAMEN ERVAN!

5

E. PAAPE. J 112.

(Zie oplossingen bladz. 18.)

HIJ HOUDT HET UIT!
HEI! HUP!

HEI! HUP!
NIET LACHEN, HIJ HEEFT HET TIEN TELLEN LANGER DAN JIJ VOLGEHOUDEN!

PANCHO! LACH LIEVER EEN ANDER MAAL, ZEG IK JE...
DOLKOP IS EEN GOED RUITER!

HEEL WAT CABALLEROS... HM! HEBBEN HET NIET ZO LANG OP MIJN PAARD UITGEHOUDEN!
AI NU ZAL HIJ WOEST ZIJN!
UCH!

(Wordt vervolgd.)

Uitg. J. DUPUIS, Zonen en Co., Ommeganckstraat 21, Antwerpen. — Eindhoven, H. Segherslaan 19.